

Sygn. akt III KO 41/20

POSTANOWIENIE

Dnia 16 czerwca 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Paweł Wiliński

w sprawie E. M.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 16 czerwca 2020 r.,
wniosku Sądu Rejonowego w G.

zawartego w postanowieniu z dnia 18 marca 2020 r., sygn. akt X Kp (...)
o przekazanie sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu,
na podstawie art. 37 k.p.k.

p o s t a n o w i ł:

**uwzględnić wniosek i przekazać sprawę Sądu Rejonowego
w G. o sygn. akt X Kp (...) do
rozpoznania Sądowi Rejonowemu w E. .**

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 18 marca 2020 r. Sąd Rejonowy w G. zwrócił się, na podstawie art. 37 k.p.k., do Sądu Najwyższego o przekazanie sprawy o sygn. akt X Kp [...] do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu.

W uzasadnieniu wniosku Sąd Rejonowy wskazał, że przedmiotem postępowania zarejestrowanego pod sygn. akt X Kp (...) jest zażalenie E. M. na postanowienie z dnia 3 grudnia 2019 r., sygn. akt PR Ds (...), zatwierdzone w dniu 31 grudnia 2019 r., przez Prokuratora Prokuratury Rejonowej w G. , o odmowie wszczęcia śledztwa w sprawie przekroczenia uprawnień i niedopełnienia obowiązków w dniu 20 września 2019 r., w G. przez Sędziego Sądu Rejonowego w G. w sprawie o sygn. akt II Kp (...), tj. o przestępstwo z art. 231 § 1 k.k., wobec stwierdzenia braku znamion czynu zabronionego (art. 17 § 1 pkt 2 k.p.k.).

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek Sądu Rejonowego w G. jest zasadny, a zatem zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 37 § 1 k.p.k. Sąd Najwyższy może z inicjatywy właściwego sądu przekazać sprawę do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu, jeżeli wymaga tego dobro wymiaru sprawiedliwości. W orzecznictwie Sądu Najwyższego pod pojęciem „dobro wymiaru sprawiedliwości” uzasadniającym odstępstwo od zasady właściwości miejscowej sądu i pozwalającym stosownie do treści art. 37 k.p.k. na przekazanie sprawy do rozpoznania innemu równorzędnemu sądowi rozumie się okoliczności, które mogą wpływać na swobodę orzekania sądu miejscowo właściwego, lub tylko powodować w odbiorze społecznym - nawet mylne - przekonanie o niezdolności tego sądu do obiektywnego i rzetelnego rozpoznania sprawy (tak: postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 14 czerwca 2018 r., III KO 62/18). Przepis art. 37 k.p.k. jako wyjątkowy musi być wykładany restryktywnie. Za „dobro wymiaru sprawiedliwości” w rozumieniu tego przepisu należy rozumieć w szczególności potrzebę ukształtowania w opinii społecznej przekonania o obiektywnym działaniu sądów i bezstronności w rozpoznaniu każdej sprawy (tak: postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 26 kwietnia 2018 r., IV KO 27/18).

Zgodzić się należy z Sądem wnioskującym, że na gruncie niniejszej sprawy zaistniały podstawy do zastosowania instytucji właściwości delegacyjnej z art. 37 k.p.k. okoliczność, że sprawa, w której wydano postanowienie o odmowie wszczęcia śledztwa, dotyczyła sędziego Sądu Rejonowego w G. powoduje, iż w odbiorze społecznym może powstać usprawiedliwione przekonanie o braku warunków do obiektywnego rozpoznania sprawy przez ten Sąd, co oczywiście nie służy budowaniu autorytetu wymiaru sprawiedliwości. Ten zatem jedynie wzgląd na konieczność wykluczenia potencjalnego, nawet zupełnie nieuzasadnionego przekonania o braku warunków do obiektywnego osądzenia sprawy, przesądził o uwzględnieniu wniosku.

W realiach niniejszej sprawy dobro wymiaru sprawiedliwości wymaga, by sprawę rozpoznał inny równorzędny sąd. Zapewni to możliwość przeprowadzenia postępowania w sposób wolny od podejrzeń co do braku bezstronności sędziów orzekających w sądzie właściwym miejscowo. Sprzyjać będzie niewątpliwie

ugruntowaniu przekonania, że wymiar sprawiedliwości realizuje swoje konstytucyjne funkcje w sposób prawidłowy i w pełni niezawisły (tak: postanowienie SN z dnia 14 lipca 2010 r., V KO 66/10).

Z powyżej wskazanych względów Sąd Najwyższy zastosował instytucję właściwości delegacyjnej określoną w art. 37 k.p.k. i zdecydował o przekazaniu sprawy innemu sądowi równorzędnemu - Sądowi Rejonowemu w E..